

stichting Commissie Natuur en Milieu Delft

secretariaat: Bizetstraat 23, 2625 AV Delft, tel. 015 2561141 / e-mail lc.doorn@casema.nl / KvK-nr 41146440

Delft, 26 januari 2010

Betreft: opmerkingen n.a.v.
reactienota structuurvisie

Het college van Burgemeester en Wethouders
van Delft
Postbus 78
2600 ME Delft

Geacht college,

Hartelijk dank voor de toezending van de reactienota die u heeft opgesteld naar aanleiding van reacties op de ontwerp structuurvisie van de gemeente Delft en de planMER.

Wij maken u er wel op attent dat deze beantwoording een datum draagt van oktober 2009 en dat u voorafgaande aan het toesturen van de reactienota op 21 december (!) de structuurvisie al door de gemeenteraad heeft laten goedkeuren. U hebt met deze volgorde kennelijk willen vermijden dat de zwakte van de reactienota ter kennis van de gemeenteraad zou worden gebracht, maar het kan ook zijn dat democratische procedures niet al te stevig in de dagelijkse praktijk verankerd zijn.

Door reacties en dialoog op het meest natuurvijandige papier te printen dat maar denkbaar is, wordt overigens ook de duurzaamheid van zoiets simpels als het rondsturen van de beantwoording al een hele opgave.

Ondanks dat u de structuurvisie reeds hebt vastgesteld, wijzen we u graag nog op enkele tekortkomingen in de beantwoording.

- In de **eerste plaats** valt op dat het vernietigend oordeel van de Commissie voor de MER (nl. dat door het maken van keuzen uit de weg te gaan het gemeentebestuur zich in feite vrijbrieven geeft voor zijn handelen in de Delftse ruimtelijke ordening) enigszins laconiek wordt afgedaan.

De reactie van het gemeentebestuur erop is slechts tactisch: het gaat er voor het gemak in mee en laat de inhoud van de visie daardoor in het vage. Dat geeft het bestuur de meeste speelruimte en voor burgers de minste houvast om zich tegen plannen te verzetten of alternatieven aan te dragen. "Stilte als bondgenoot", zo ervaren wij de reactie. Wij zullen zien hoe dat bij de behandeling van de projectMER Delft Zuidoost t.z.t. zal uitpakken.

- Een **tweede** opvallend punt in de beantwoording is naar wij aannemen ook bedoeld als reactie op onze kritiek dat het gemeentebestuur door een twijfelachtige, om niet te zeggen pathologische drijfveer als de groei van het aantal inwoners zijn beleid laat bepalen. Niet de kwaliteit van de stad en zijn leefomgeving voor de huidige inwoners van Delft was daarin immers de leidraad, maar een in alle gemeentelijke nota's terug te vinden neiging om van besturen een wedstrijd te maken met de bedoeling zo veel mogelijk inwoners en bedrijven naar Delft te trekken. Het duurzaamheidsplan en de structuurvisie zijn van deze schijnambities doortrokken en werpen de vraag op of er misschien een psychiater in de zaal is om het gezelschap van hun minderwaardigheidscomplex af te helpen.

Ook bij het onderwerp van deze kwantitatieve doelstelling kiest het gemeentebestuur nu in de reactienota de tactiek van "het is niet zo belangrijk", wel beseffend dat het doordrijven van dit sterk onduurzame streven tot nog meer lastige discussies zou kunnen leiden, waarbij de burgers maar op de gedachte zou kunnen komen dat bestuurders zulke doelstellingen alleen maar hanteren uit motieven van persoonlijk gewin. Het zou immers om zoiets kinderachtigs als status (de burgemeester kan dan bij de grotere gemeenten aanschuiven en VROM-gelden opeisen) en inkomen van bestuurders kunnen gaan waaraan de belangen van de inwoners van Delft ondergeschikt worden gemaakt.

Het in de beantwoording verplaatsen van het accent van die kwantitatieve doelstelling naar een kwalitatieve doelstelling ("... dit heeft tot gevolg dat we het ruimtelijk orderingsvraagstuk op een kwalitatieve manier zullen moeten benaderen (p. 7)) juichen wij op zichzelf ten zeerste toe, maar erg overtuigend is het toch niet. Om een voorbeeld te noemen: in de gebiedsvisie van Voorhof-West werd het verdichten van de wijk gemotiveerd met het snoeiharde argument dat 102.000 inwoners in Delft nodig waren om er een vitale stad

te kunnen zijn. En zo zijn er nog andere ruimtelijke plannen vastgesteld waarbij de kwalitatieve kant juist op de tweede plaats kwam. In het geval van TU-noord, als we de op handen zijnde startnotitie moeten voorspellen, zal het van hetzelfde laken een pak zijn. Hoe dit ook zij, laten we maar aannemen dat het gemeentebestuur het ernstig meent met deze ommezwaai naar kwaliteit en nu inziet dat zulke argumenten geen gewicht in de schaal leggen. Het formuleren van een doelstelling van 4800 nieuwe woningen in het Delft-zuid-oost - meer dan een heel Tanthof wordt zo in het gebied gefrommeld - wijst er overigens in het geheel niet op. De kerstcadeaus van de projectontwikkelaars konden nog wel eens indrukwekkende vormen aannemen.

Ten derde. De “verbonden” stad is een doelstelling waar niemand tegen kan zijn. Wie is er nu voor een stad waarvan je delen alleen maar via gevaarlijke en lelijke doorgangen kan bereiken? Het spoorzone-project kan in die zin ontsnipperend werken, en ook maatregelen aan de provinciale weg 15 en de Kruithuisweg kunnen de akelige compartimentering van Delft verminderen. Des te merkwaardiger is het dat bij de reconstructie van de Sebastiaansbrug deze “visie” geen rol speelt. In plaats van de ruimte tussen TU-noord en het foeilelijke Zuidpoortgebied samenhang (qua ruimtelijke beleving en ook functioneel) te geven wordt de brug een nog grotere barrière, waar menigeen van de fiets zal moeten om er overheen te komen. Een snel ophaalbare brug, nagenoeg op maaiveld, zou zelfs de Hambrug overbodig kunnen maken. Een historische fout in de stadsplanologie zou dan toch nog enigszins op zijn pootjes terecht komen.

Uit het voorbeeld van de Sebastiaansbrug leiden wij af dat het concept van de verbonden stad toch niet zó diep zit bij de opstellers.

Met vriendelijke groeten,

L.C. van Doorn
Stichting Commissie Natuur en Milieu Delft

PS. De elektronische versie van deze brief is te vinden op
http://ind.datadelft.com/2010/structuurvisie_reactienota.pdf